

Formanden for det andet Ting. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag, men vil dog gerne give den højtærede Minister Lejlighed til at udtale sig derom. Jeg tror, det kunde have Betydning, om denne Sag — De vide, det drejer sig om Christiansborgs Genopførelse — maaske allerede nu kunde blive drøftet noget. Disse 3—4 Maaneder til den Tid, vi ellers faa med Sagen at gøre, kunde maaske benyttes. Der har jo vist sig Uro og Kritik efter Konkurrencen og efter Kommissionsbetænkningen, og jeg tror, at det mere og mere har vist sig, at vi Socialdemokrater havde ikke ringe Ret, da vi i sin Tid protesterede imod den uaaadelige Fart, hvorved Loven herom blev jaget gennem begge Ting. Paa en Maanedstid blev denne vigtige Lov ført igennem. Det viser sig her ligesom ved Skattelovene, at en saadan Jagen gennem Tingene er lidet heldig, og at man senere kommer til at fortryde den, fordi der er Ting, man ikke har haft Øje for . . . (Afbrydelse) . . . Man taler nok om, at Skattelovene vare til Behandling i 7 Aar, men der blev ikke gjort stort ved dem, de spillede bare en Rolle i den politiske Kasten Bold; deres egentlige Færdiggørelse blev foretagen i et Jagt ved Underhaandsforhandlinger — det ved det ærede Medlem, der afbrød mig — mellem Grupper af det andet Ting og Flertallet, paa hvilke vi almindelige Medlemmer vare ganske afskaarne fra at have Indflydelse. Ved Loven om Christiansborg knyttede vi i sin Tid vor Kritik særlig til to Punkter. Vi vilde have en virkelig monumental Rigsdagsbygning og gode Færdselslinier over Slotsholmen, særlig fra Vesterbro til Haven og den indre By. Nu høres der Røster i samme Retning i stadig stigende Grad, og det er noget besynderligt, at den ærede Trafikminister ikke har villet imødekomme en Henstilling — jeg tror fra Halvdelen af den ministerielle Kommission, hvortil begge Tingenes højtærede Formænd høre. Der vilde maaske allerede under Finanslovdebatten kunne blive Lejlighed til at tage denne Sag op, jeg vilde i alt Fald gerne give Trafikministeren Lejlighed til en Debat, hvis han ellers mener, den er formaalstjenlig, hvad jeg tror, den vilde være.

Jeg nævnedes de forskellige Sammenstød, Konflikter, hvori den ærede Trafikminister er kommen i Sommer. Det skal være langt fra mig at fremsætte en uretfærdig, ubegrundet Kritik af Administrationen, Ministeriet eller dets enkelte Medlemmer. Jeg er besjælet af en levende

Retfærdighedsfølelse overfor det. Jeg indser dets vanskelige Stilling og vil ingenlunde gøre mig til Talsmand for en maaske uberettiget Kritik, der kan fremkomme mod dem som mod mange andre Mennesker. Jeg har vel adskillig Kritik i Baghaanden, som jeg senere skal komme til, men jeg vil paa et vist Punkt tage Ministeriet og særlig den højtærede Trafikminister i Forsvar. Jeg vil anerkende hans dristige, modige, rankryggede, frejdige Optræden særlig i hans berømte Tale ved Forbrugsforeningernes Generalforsamling i Aarhus. Han har maattet høre meget ilde derfor, vistnok ogsaa fra Kolleger i sit Parti, fra Bladredaktører, paa hvem denne Tale har virket generende, vistnok ogsaa fra Medlemmer af Ministeriet. Jeg vil ikke dadle ham derfor, jeg har Grund til at være ham taknemmelig for den eftertrykkelige Maade, hvorpaa han ved sin Tale afslørede den Agitation, der blev dreven i København ved sidste Borgerrepræsentantvalgkampagne, og tillige afslørede den Deltagelse, som en af hans meget betydelige Kolleger viste ved denne Valgkamp. Den ærede Trafikminister fortjener Tak for den Tale. Jeg tror, at det herefterdags ikke vil være muligt i København at føre en saadan Valgkamp paa Grundlag af Kamp mod Forbrugsforeningerne ved at lade en Kandidat paa sin Liste falde af Hensyn til Middelstanden, fordi denne Mand tilfældig er Forbrugsforeningsmand. Derfor er jeg, rent bortset fra, hvorledes man ellers kan stille sig til Forbrugsforeningerne, meget taknemmelig for denne Tale. Det var en virkelig frisindet og modig Optræden, der gør Trafikministerens gode Hjerter Ære.

Jeg er heller ikke i Stand til fuldt ud at kunne istemme den Kritik, som — ogsaa nu forleden fra det ærede Medlem for Sorø — blev fremsat i Anledning af det sidste Kongevalg til Landstinget. Jeg ser jo meget godt, at der kan være adskilligt berettiget i den Kritik, jeg ser meget godt, at de Anker, der fremsattes over, at den ny kongevalgte Landstingsmand, det 12te kongevalgte Medlem af det andet Ting, maaske har taget nogle svært høje Salærer, men det er der andre Sagførere, der gøre. Jeg vil indrømme, at det ser ikke godt ud, at denne Mand, som Medlem af Kolding Kommunalbestyrelse, var med til at nægte de kommunale Arbejdsmænd 35 Øre i Timen, skønt det nu oplyses, at han selv tager 35 Kr. i Timen. Men paa den anden Side er det jo ikke usædvanligt under det hele nuværende